

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

<p>Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.</p>	<p>Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.</p>	<p>Prețul inserțiunilor un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.</p>	<p>Abonamentele și inserțiunile se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45</p>
--	--	---	---

La începutul anului în Academia teologică „Andreiană“

Prea Cucernici Părinți,
Onorat public,
Iubiți studenți!

Cu ajutorul bunului Dumnezeu ne vedem în pragul unui nou an școlar. Spre deosebire de anii trecuți începem acum mai de vreme. E necesar ca voi iubiți studenți cari vă pregătiți pentru cea mai importantă, dar și cea mai grea misiune, pentru preoție, să stați mai mult în tovărășia preocupărilor de ordin duhovnicesc și sub lucrarea de modelare a chipului vostru sufletesc după chipul Aceluia pe care aveți să-L arătați oamenilor.

Căci preoția nu poate fi numai slujba de-a citi odată pe săptămână Liturgia și de vreo două ori molitvele necesare. Ea trebuie să devină, mai mult decât oricare altă ocupație, o calitate a sufletului, întrețesută intim cu toată ființa ta, așa încât să nu mai poți face nici o separație, nici o distincție între tine și ea, să nu mai poți demisiona nici măcar pentru cât de scurt timp din ea.

Să fi preot așa de neîntrerupt, de natural și de deschis precum ești om cult sau precum ești român b. o. Să fii în mod manifest, reliefat și curajos, altfel decât sunt ceilalți oameni. Căci numai așa suntem de folos societății sub raportul religios. Dacă nu ne-am câștigat această calitate specifică de preot, suntem în tot timpul cât nu cetim Liturgia, oameni întru totul una cu ei. Și atunci nu mai putem fi de nici un folos deosebit societății. Putem fi de folos oamenilor atunci sub raportul economic, sau politic, sau cultural. Dar toate acestea le pot face, mai ales azi, foarte mulți.

Dar cine să împlinescă între oameni atunci funcția de înduhovnicire, de legare a lor cu Dumnezeu, de contrabalansare a forțelor laiciste cari țin pe om alipit de pământ și de pasiunile interlumești?

Dacă împlinim numai funcția de factor economic, sau politic sau cultural, ne-am confundat și noi în hoc saeculo, am devenit un fel de sare stricată care nu e în stare să ferească de nestrăcaciune bucatele pentru cari există.

Preotul trebuie să fie în mijlocul societății în tot timpul și prin forța de fiecare clipă care iradiază din el, un amintitor al lui Dumnezeu, al reversului celalalt al realității. El are să cuprindă în sine atâta putere, în mijlocul satului, sau al orașului, încât să țină cumpănă cu toată greutatea care trage lumea în jos, cu toate patimile și preocupările orientate spre pământ, spre trup și spre fructele și bucuriile ce izvorăsc din ele. Dacă lipsește în cursul săptămânii acest contrapond, dacă se deplasează și preotul în cumpăna cu patimi și preocupări lumești, va mai fi el în stare să ridice toată această povară în Dumineca ce urmează prin Liturgia pe care o ceteste și printr-o predică poate nepregătită și lipsită de calitatea religioasă?

Preotul trebuie să fie un radiator religios de mare și continuă forță, un focar care să lumineze și să încălzească fără întrerupere cu cuvântul despre Dumnezeu, cu descrierea puterii, iubirii, dar și a mâniei Lui, o lume care repede îngheață sub suflarea rece a egoismului, a sgarceniei, a lăcomiei, a poftelor, a nepăsării față de Dumnezeu, de aproapele, de ideal.

Să fim conștienți că numai Dumnezeu și mai ales prin noi preoții poate salva societatea și neamul din crizele morale de astăzi și-i poate aduce zile de viitor strălucit. Dar iarăși să fim în clar că Dumnezeu se poate servi de noi numai activând noi prin forța religioasă, singura în stare să însănoțeze real și durabil sufletul omenesc.

Oricât ar fi oamenii de astăzi de înstrăinați de Dumnezeu, ei ne vreau preoți în înțelesul deplin al cuvântului. Atunci îi putem câștiga. Ei așteaptă dela noi ceva ce nu le poate da nimeni, și când le dăm aceasta sufletele lor se încălzesc.

Această calitate intrinsecă și permanentă de preot să v-o câștigați cât veți sta aici, iubiți studenți. Știu că e greu lucrul acesta pe care vi-l cer. Natura omenească se lasă așa de ușor dusă spre tot felul de chemări ale lumii acesteia și numai cu mari sforțări impuse de o voință tenace, de o disciplină susținută, poate fi reținută continuu în preocupări îndreptate spre Dumnezeu și într-o trăire din care să lipsească tot ce-i patimă, poftă și ușurătate. Omul încearcă ușor tresăriri și înfiorări religioase și idealiste mai ales sub dogoarea unui cuvânt spus cu convingere. Dar se menține foarte greu pe o linie înaltă de preocupări și atitudini religioase. Infiorările sunt roduri ale sentimentului cari se manifestă fără nici o colaborare din partea noastră. Menținerea continuă pe o linie înaltă e opera voinții și a unor sforțări eroice. Ceea ce e mai greu. Dar Dumnezeu ne cere și colaborarea voinții la îmbunătățirea noastră. Fără voință, adevărată fără noi propriu zis, nu se poate face nimic mare în favorul nostru sufletesc.

De aceea vă recomand, iubiți studenți, să nu lăsați pregătirea voastră numai la voia întâmplării, sau la grija impresiilor ce vi le vor produce cursurile și îndemnurile profesorilor voștri, ci să vă încordați voința să urmați îndemnul ce vi se dau.

Faceți în deosebi lectură religioasă pentru edificarea sufletului. Citiți din *Viețile Sfinților* și ai marilor eroi ai creștinătății. Dar mai mult de cât toate, citiți *Sfânta Scriptură*. Citiți zilnic din ea și sorbiți-i conținutul cu evlavie pentru a putea izvoră cu timpul cuvântul ei din voi. Sfânta Scriptură trebuie s'o cunoașteți așa de perfect și să vă fie așa de dragă, cum îi este copilului la sfârșitul anului abecedarul sau gospodarului, care nu citește alte cărți, Calendarul de pe masă.

Cred mult în virtuțile Sfintei Scripturi de-a crea în suflet acea calitate de preot de care v'am vorbit.

Academia noastră are fericirea să constate că e cercetată tot mai mult și de tineri de alt neam și de alte confesiuni creștine. Fără să ne mândrim, credem că putem citi din acest fapt bunul nume de care se bucură ea departe peste marginele orașului nostru. În anul acesta școlar avem între noi doi studenți englezi. Le dorim să se simtă bine în mijlocul nostru și să cunoască teologia și viața noastră bisericască care și este scopul venirii lor între noi. Din legăturile acestea numai profita poate, atât Biserica noastră care are ocazie să cunoască felul cum activează creștinismul la un popor cult, celebru pentru destoinicia lui practică, cât și Biserica anglicană dornică să se articuleze deplin pe temelia credinții vechi și adevărate, așa cum a păstrat-o neștirbită sfânta Biserică ortodoxă.

Mulțumesc I. P. S. Sale pentru grija ce-o poartă cu părintească iubire Școlii noastre, pentru sfaturile, îndrumările și ajutoarele de cari ne împărtășește fără încetare împreună cu P. V. Consiliu Arhiepiscopesc.

Mulțumind și onoratului public care a onorat cu prezența sa momentul acest de început al activității noastre, pornim cu Dumnezeu la lucru în anul academic 1937—38.

Dr. D. STĂNILOAE

FOIȘOARA

Ispita și minciuna comunismului

Pr. Vasile Coman
(Sfârșit)

În executarea acestui program se desprind două atitudini. Cea a minimaliștilor, cari manifestau numai o indiferență față de religie. După ei religia e o „afacere privată“. Această atitudine minimalistă o găsim în atitudinea multor state față de biserică. Minimaliștii, sânt toți aceia, cari socotesc rostul bisericii în viața popoarelor încheiat. De aici e numai un pas până la lupta fățișă contra bisericii. Ea e preludiul maximalismului, care socotește religia ca un „narcotic“ (Vezi: Misionarul 1931, pg. 173). Din o asemenea concepție e firească și toată prigoana contra bisericii și a slujitorilor ei.

Se pune însă întrebarea? Cum de a putut comunismul să ispătească cu minciuna antireligioasă pe cel mai credincios popor, — căci așa erau socotiți rușii? Cum a reușit el să desrădăcineze un popor de 160 milioane, din credința lui și să-l ademenească cu asemenea rațiuni de trai? Cum de poporul rus, cunoscut ca poporul „purtător de Dumnezeu“, a ajuns să îmbrățișeze cu atâta entuziasm ispita ateismului comunist? Cauzele sânt mult mai profunde. Ele zac în primul rând în natura sufletului rusesc, în adâncimile căruia s'au produs frământări mari în istorie; precum și în împrejurările istorice în care i s'a înbiat această ispita. Acest popor a rămas totdeauna inadapabil la încercările de europenizare. În conștiința lui era vie ideea mesianică. Această idee a exploatat-o însuși Marx. Faptele istorice au alimentat-o în mod crescând. Prin căderea imperiului bizantin, ortodoxia și-a găsit refugiu în Rusia. Poporul rus se socotea singurul adevărat credincios. Călugărul Filoteu exprimase această convingere prin cuvintele:

„Moscova e a treia Romă“. Și iată că, în loc de a treia Romă, a apărut a treia Internațională.

Timpul crizei religioase din veacul al XVII, pe vremea răscolului poporul a început a ură ierarhia din cauza reformei cultului. Era primul semn de incolțire a nihilismului. Încercarea de europenizare a lui Petru cel Mare a răscolit și mai mult acest element negativ în sufletul lui. Veacul al XIX, prin anarhismul lui a desorientat complet acest popor. Deoparte era pătura cultă „inteligentă“ capitalistă și spoliatoare, care nu avea nici o legătură cu realitățile mizere în cari se sbătea poporul. Desechilibrul produs de capitalism pe deoparte, luxul din anturajul curții lui Nicolae I, privit de popor ca „anticrist“, au sporit înclinația poporului spre socialism. Originea ateismului militant în Rusia, nu se datorește conflictului dintre religie și științele naturale, ca în occident. Ci e întemeiat pe motive sociale și morale. Conflictul e între creștinism și adevărul social, susținerea fățișă din partea creștinilor a nedreptății so-

ciale. Acestea au rănit mult sufletul poporului rus (Probleme du comunisme pg. 76 sq.). Ele au concurat în așa fel încât ispita comunismului a prins rădăcini. Marx a știut folosi toate aceste împrejurări. El prezenta doctrina lui ca o altă religie, care aduce fericirea pe pământ. Vrăjit de această iluzie poporul a îmbrățișat-o cu entuziasm, renunțând la toate credințele lui vechi. Tot misticismul și fanatismul său l-a pus în slujba altor zei. Au schimbat doar altarele și divinitatea. Aceluiaș popor, care aștepta altădată „fericirea pe care o făgăduia preotul învăluit în nori de tămâie, acum li s'a făgăduit pe pământ cerul și cred mereu“ (Vezi: Universul, 11 Febr. 1937. Art. citat).

III. O altă promisiune, care a sedus mult și a facilitat lăptirea comunismului, e promisiunea realizării fericirii depline aici pe pământ, promisiunea unei egalități sociale perfecte, a unei nivelări depline a tuturor deosebirilor dintre oameni. Fericirea deplină pe care creștinii o așteaptă în viața viitoare, comuniștii au promis că o aduc pe pământ. Au șelat poporul că vor croi

Clerului și dreptcredincioșilor creștini din eparhia Maramureșului

I. P. Sf. Visarion, mitropolit al Bucovinei, Hotinului și Maramureșului, arhiepiscop al Cernăuților, trimite clerului și poporului dreptmăritor din noua eparhie a Maramureșului o **Scrisoare pastorală**, dintre cele mai frumoase, plină de adevăr și de sănătoasă judecată, arătând: *care trebuie să fie menirea vlădiciei noastre dela Sighet.*

Și începe Scrisoarea pastorală așa:

Scriem vouă, tuturor, că sosind vremea împlinirii dorinței arătate în nenumărate rânduri de clerul și poporul dreptcredincios din ținutul Maramureșului, Sfântul Sinod al Bisericii ortodoxe române a aprobat, iar înaltul guvern a dat legea, prin care, cu începere dela 1 Iulie 1937, s'a înființat episcopia ortodoxă a Maramureșului, cu reședința în orașul Sighet, legată de Mitropolia vecină a Bucovinei și Hotinului, sub supravegherea căreia trec toate mănăstirile, bisericile și întreg poporul dreptcredincios din protopopiatele: Sighet, Baia-Mare și Satu-Mare, — lege sancționată și de M. Sa Regele prin înaltul decret Nr. 2971 publicat în Monitorul Of. Nr. 194 din 24 August 1937.

Se aduc apoi cu smerenie mulțumiri bunului Dumnezeu, se arată M. Sale Regelui și Augustei dinastiei române omagiu de iubire și devotament, ear Sfântului Sinod și înaltului guvern, adâncă mulțumire și recunoștință, pentru că luând aminte la glasul vlădicilor Ardealului, a clerului și poporului din ținuturile Sighetului, Baia-Mare și Satului-Mare, au înființat noua episcopie, sub ocrotirea căreia se vor desfășura pe viitor în această margine de țară virtuțile strămoșești: **Credința în Dumnezeu și dragostea de Țară și Tron**, într-o mai largă măsură decât până acum.

Pastorala urmează:

Românii maramureșeni, încă din vremea lui Bogdan și Dragoș-Vodă, care scoborând din ținutul Maramureșului a înființat țara Moldovei, aveau lângă Sighet, la Peri (astăzi în Cehoslovacia) o mănăstire cu hramul Sf. Mihail, al cărei egumen îndeplinea și îndatoririle de vlădică, nefiind pe atunci pentru dânșii un episcop la îndemână, iar pe urmă au fost cărmuiți veacuri de-a rândul de vlădicii Ardealului, dar din locuri prea depărtate de Maramureș.

Acum se reînființează episcopia Maramureșului, pe temeiul unui trecut istoric de veacuri, ca să îndeplinească în zilele noastre, ceea ce fosta episcopie istorică dela Peri, în împrejurările triste prin care au trecut locuitorii români din ținutul Maramureșului, n'a putut îndeplini.

Vlădicii cari vor fi rânduiți prin voia lui Dumnezeu, în această episcopie a Maramureșului și vor locui în Sighet, vor să aducă în acest colț de țară, în cât mai deplină măsură, trezirea menită a păstra neștirbit unitatea etnică și sufletească a românilor, ținând aprinsă făclia ortodoxiei și înlăturând orice destrămare sufletească sau rătăcire religioasă a vremurilor noastre. Încât poporul român, să se înfățișeze lumii cât mai curând și pentru vecie, un singur bloc puternic, cu o singură credință și cu deplină stăpânire pe acest scump pământ al țării noastre.

Iată, iubiiții noștri fii duhovnicești — preoți și mireni — în puține cuvinte, menirea noii episcopii a Maramureșului, sub a căreia oblauire, ocrotire și îngrijire biserică așii trecut, după porunca Sfântului nostru Sinod din București și a legilor țării, cu începere dela 1 Iulie 1937.

Sf. Sinod. — Membrii Sfântului Sinod sânt convocați în ședință extraordinară pentru ziua de Joi, 16 Septembrie 1937.

* Comunicat

Cucernicii preoți sunt rugați a comunica tinerilor, cari și-au înaintat actele pentru a fi primiți la Școala de cântăreți a se prezenta la această școală în ziua de 30 Septembrie, ora 8 a. m., cu toate cele necesare internatului conform concursului publicat, precum și cu taxa de 4000 lei (3000 lei rata I de întreținere și 1000 pentru vioară și cărți).

Sibiu, 9 Septembrie 1937.

Direcțiunea Școlii de cântăreți

o viață nouă din care să fie scoasă afară suferința. Starea de profundă inegalitate dintre clase, ce a fost înainte de 1917 în Rusia, a determinat ca prima revoluție să ia caracterul unei „lupte de clasă”. În concepția comunistă sânt două clase — exploatori și exploați, asupritori și asupriți sau burghezi și proletari. Clasa e totul, societatea e o funcție superioară a clasei, iar omul, personalitatea, o funcție inferioară.

Deși comunismul a început lupta contra capitalismului, el însuși a devenit un capitalism, încă un „capitalism de stat”. Și capitalismul burghez, și „capitalismul de stat” comunist au aceeași meteahnă: **dragostea libertății și personalitatea omului.**

Ideia egalității dintre oameni este un non-sens. Minciuna ei se observă în viața zilnică. Să nu privim decât la copiii unei familii. Sânt toți dela aceeași părinți, sânt frați și totuși câtă deosebire fizică, intelectuală și chiar morală între ei. E atâta deosebire între oameni, cel puțin câtă multiplicitate și diversitate întâlnim în natură.

Ideia unei egalități perfecte, care ar reduce omenirea la o masă fără formă, fără scop, a cărei valoare constă numai în cantitate, nu poate avea realitate. Comuniștii înșiși și-au dat seama că aceasta e o minciună. Și toată egalitatea pe care au reușit ei să o facă, se reduce la dreptul muncitorului din fabrică de a zice conducătorului său „tovarăș”. „Nu mai sânt în Rusia clase se înțelege, zice A. Gide. Dar sânt săraci. Sânt mulți, mult prea mulți. Câțiva dictatori poruncesc peste marea mulțime. Cu toată camaraderia, e ceva sear-

băd între raporturile dintre oameni. Și, firește, nu este aici vorba de raporturi între egali” (A. Gide: op. cit. pg. 63).

În gesturile lor deosebirea e și mai pronunțată. Munții și văile se pot nivela, dar deosebirile naturale sufletești dintre oameni nu. Valoarea calitativă și prețul absolut al personalității nu pot fi distruse. Din contră învățătura creștină dă omului o valoare preponderantă. Omul ca personalitate are valoare superioară clasei. Precum materia nu e baza vieții, tot așa clasa nu e substanța societății.

În societate nu există clase bune ori rele, cum ar fi proletariatul după vederile comuniștilor. Problema luptei dintre clase nu e numai economică ci e și morală.

Deosebirile dintre clase nu se pot șterge prin teorii economice, ci trebuie mai întâi îndulcite aspirațiile de ordin sufletești cari sânt între ele.

Aici comunismul pune o mare problemă bisericii și slujitorilor ei: Problema raportului dintre biserică și noua realitate socială, problema creștinismului în fața realității sociale. Va rămânea biserică și slujitorii ei străină de această frământare a vieții? Sau va ancora adânc în mijlocul lor, și va căuta să le îndulcească prin mijloacele ei harice? E adevărat că în istorie biserică a fost de multeori secularizată de alte probleme și a dat uitării problemele sociale ale vremii.

Rolul bisericii în lume rămâne același care l-a luat Mântuitorul. El, deși Dumnezeu fiind, s'a coborât deșertându-se și făcându-se om asemenea nouă întru toate,

Probleme-Recensii-Comentarii

G. M. Ivanov: *Roduri din câmpul evangheliei p. 139. Cluj, Tiparul tipografiei eparhiale ort. rom.; 1937, Lei 45.*

Bănuiam, încă dela plecarea din fruntea Academiei teologice, că P. S. Sa episcopul Nicolae al Clujului, iscusitul mănuiitor al condeiului și cărturarul de seamă, nu va lăsa acest ogor drag nelucrat. Și iată că credința noastră n'a fost înșelată. Abia după un an de păstorire, P. S. Sa a deschis brazda și mai adânc, făcând începutul unei serii de cărți, soră cu cele două dela Sibiu, la cari a ostenit cu mult zel.

Solul dela Cluj poartă titlul atât de sugestiv și grăitor: „Cărțile Vieții”. În acest titlu P. P. Sa își mărturisește tot gândul și toate nădejile în sămânța ce o trimite în lume. Cu adevărat grăitor, căci din toată cartea care se naște din adâncirea Cărilor sfinte și a dumnezeiștilor lor învățături, isvorăsc râuri de înălțătoare viață și trăire spirituală. Și nu o viețuire pământească, ci viață duhovnicească.

Într-o vreme când atâta scris militează pentru destrămarea vieții sufletești, și mai cu osebire în rândurile tineretului, când sânt zeci și sute de colecții de *Cărți ale morții*, cari ruinează sănătatea sufletească a neamului, colecția „Cărțile vieții” trebuie salutată cu multă și neprefăcută bucurie. Precum înainte vreme P. S. Sa a pus condeiul în mâna multor tineri talentați și i-a îndemnat la scris, tot așa acum dă prilejul ca scrisul bun și înălțător „scăldat în baia credinții, judecării și simțirii religioase, și în purității morale” — precum se mărturisește în prefață — să păsească mai ușor în lumea cititorilor, să frăgezească sufletul neamului.

E o veste bună pe care P. S. Sa o aduce din inima Ardealului tuturor mănuiitorilor de condei, pătrunși de duhul credinții.

Primul volum din colecția: „Cărțile Vieții” e al dlui G. M. Ivanov, cunoscutul publicist dela „Țara Noastră”. În ea sunt strânse o seamă, din foiletoanele apărute în acest ziar, căruia dl G. M. Ivanov, i-a dat prin scrisul d-sale o puternică notă creștină și națională. Scrise cu duh și talent, „Roduri din câmpul evangheliei”, sunt menite să ci-

menteze în sufletul intelectualilor principii unei concepții spirituale ortodoxe, și să ridice inimile spre sferele întâlnirii omului cu Dumnezeu. Cu toată apariția lor la intervale de timp deosebit, totuși strângerea lor într'un mănunchiu alcătuește un sistem de propedeutică creștină, cu popasuri însemnate în acest drum al sublimării dela Adam cel vechiu la Adam cel nou.

Cartea are o înaltă ținută intelectuală și artistică și formează un material bogat de gândire și simțire creștinească.

Dorim din suflet colecției: „Cărțile Vieții” sămănătură multă, îndelungată și bogată în duh creștin, și mai ales rod însutit în pământul încă înfelenit și lipsit de asemenea sămânță. Iar ostenitorilor întru acest lucru bun recunoștința tuturor sufletelor, care se doresc după Calea, Adevărul și Viața.

Pr. V. Coman.

Misiuni pastorale. — Duminecă, 22 August c. s'a ținut la Copșa-Mare ședința pastorală a preoților din cercul religios Dumbrăveni. Credincioșii noștri din această parohie n'au biserică. Slujbele se fac într'o casă și totuși, trăind câteva clipe în mijlocul acestei turme mici, ai impresia că în sufletele lor pulsează tăria credinței ce mâna la martiraj pe creștinii veacurilor primare.

Desigur un locaș de închinăciune mare, frumos împodobit cu atmosfera lui de bună mireasmă duhovnicească, înaltă sufletul, îl face să se desprindă mai ușor de cele pământești și'n concentrarea unei rugăciuni fierbinți să intre în comuniune cu Tatăl ceresc. Lipsind aceste condiții exterioare, atât de necesare ridicării noastre dela cele pământești la cele cerești, dela cele vremelnice, la cele eterne, nu'nsemnează că sufletul este condamnat să orbecăiască în întunecile pierzătoare ale acestei vieți. Sufletul, întărit de-o credință vie și încălzit de focul dragostei lui Hristos, știe că acolo unde sunt 2 sau 3 adunați în numele Domnului, acolo și Mântuitorul este prezent mistic în mijlocul lor, umplând El, cu strălucirea lui dumnezească, lipsurile trecătoare ale vieții noastre pământești.

Viața bisericească în Rusia de astăzi

Publicăm, în șirurile ce urmează, descrierea vieții religioase în Rusia sovietică, așa cum o prezintă locuitorul unui mare oraș sovietic, care acum câteva luni a sosit în Europa:

Toate locașurile sfinte: biserici, mănăstiri sânt sau distruse, sau transformate în muzee antireligioase. Au rămas numai bisericile dela suburbii.

În bisericile rămase intacte, serviciul divin se săvârșește toată ziua și toată noaptea, fără întrerupere. În ajunul sărbătorilor și al Duminecilor vecernia se slujește de trei ori ca să se dea posibilitate să asiste la sfânta slujbă toți credincioșii cari vin la biserică în masă.

La ora 3 noaptea începe prima slujbă a sfintei liturghii, după terminarea căreia se slujește a doua și apoi a treia.

Liturghiile, ca și toate serviciile divine se slujesc strict după regulile stabilite de canoane, fără prescurtări. În corurile bisericesti iau parte artiști dela operă, profesori universitari, medici, studenți și tineret. La biserică vin în mod regulat intelectuali, muncitori, țărani cari vin la târg, elevi și copii.

În timpul serviciului divin, în biserică domnește cea mai perfectă liniște, iar credincioșii stau pătrunși de un adânc sentiment de venerație. Preoții slujesc cu multă însulețire, spovedesc și chiar aci, în biserică, învață cu copiii rugăciunile ortodoxe.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Preot Vasile Coman

Locaș umil de închinăciune au credincioșii ortodocși din Copsa-Mare, dar sufletul ce se nălță din el, e mare, e frumos. Ortodoxia noastră prinde rădăcini tot mai adânci aici la Copsa-Mare, entuziasmul preot din loc veghează pururea, apărându-și turma de lupii hrăpitori.

Cercul religios dela Copsa-Mare s'a desfășurat cu adevărat într'o atmosferă duhovnicească înălțătoare.

Duminecă dimineața o împunător sobor de preoți format din Prea C. protopop I. Dragolea, preoții Gr. Suci, Șaroșul, I. Muntean, Pelisor, Ch. I. Filip, Copsa-Mare, Chirion Păcurar, Richișul, I. Gligor, Ațel, și I. Cantor, Dușușul, a slujit Utrenia și Sf. Liturghie, la sfârșitul căreia a predat pr. Gr. Suci, Sf. Sa stăruie îndeosebi asupra credinței în Domnul Hristos, credință care are putere să ne poartă deasupra valurilor furtunoase ale acestei vieți, precum oarecând pe Petru pe valurile clocotitoare ale mării Tiberiadei. Lipsind sufletului această tărie, valurile se despart înghițindu-ne în adâncurile lor întunecoase. A vorbit apoi pr. protopop, arătându-și mulțumirea ce simte în mijlocul credincioșilor din această parohie, cari, deși puțini la număr, sunt așa de strânși uniți în jurul bisericii dreptmăritoare.

După masă la ora 2 același sobor de preoți a slujit vecernia urmată de sf. Maslu. A vorbit pr. Ch. Păcurar despre „Ortodoxia putere de mântuire pentru creștini și Români”. Sf. Sa în cuvinte alese arată că una este credința cea adevărată, precum unul este Dumnezeu adevărat. Una este biserica cea adevărată, păstrătoarea fidelă a acestei credințe, precum unul este capul ei, Mântuitorul Hristos. Aceasta este biserica ortodoxă cu întreaga ei comoară de învățături dumnezeiești. Biserica ortodoxă națională, ortodoxia localizează ceea ce-i universal, nu viceversa, cum face catolicismul, a contribuit în largă măsură la înfăptuirea unității noastre naționale. Tot aceeași ortodoxie va prezida și la înfăptuirea unității spirituale a acestui neam românesc.

Incheind pr. protopop îndeamnă pe credincioși să trăiască în ortodoxie, singura confesiune care a păstrat adevărul descoperit nealterat.

În numele credincioșilor a mulțumit tuturor pr. I. Filip din loc. În conferința ce a urmat, s'a fixat viitoarea

ședință la Șaroșul și se va ține la 19 Septembrie.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, ședința s'a încheiat la ora 5 p. m., plecând fieștecare preot la ale sale, mulțumit în suflet de cele văzute și simțite în mijlocul dreptcredincioșilor din Copsa-Mare. Asistent.

Cerc religios la Agârbici. — În 8 August 1937 preoțimea cercurilor religioase Șeica-mare și Axente Sever și-a ținut conferința de vară în parohia Agârbici. La ora 8:30 fiind toți preoții ambelor cercuri prezenți, în frunte cu P. C. protopop Ion Crăciun, s'a slujit într'o atmosferă de profundă evlavie sfânta utrenie și sf. liturghie.

La priceasnă a predicat părintele V. Cheșcu, despre „Orbia trupească și sufletescă”. Credincioșii au ascultat cu atenție predica, căci părintele a știut să scoată în evidență în cuvinte calde și cu dovezi din Sf. Scriptură și din viața de toate zilele, că *este o mare nefericire a fi orb sufletește*.

Părintele a încheiat zicând: de este cineva orb sufletește, să alerge după Prea dulcele Mântuitor să-l roage cu căldură ca cei doi orbi trupește să-i vindece de orbia sufletului lor. Că având pe bunul Isus în casa și familiile noastre, le avem pe toate.

La sfârșit s'a slujit în sobor parastasul pentru răposatul preot Ambrozie ear Prea Cuc, protopop a accentuat meritele decedatului și a îndemnat pe credincioșii văduviți de păstorul sufletesc să rămână lângă biserica strămoșească ce ne-a apărut de toate vicistudinele vremii.

După masă s'a slujit vecernia împreună cu sfințirea apei mici. După ce credincioșii au fost stropiți cu apă sâmbă, a vorbit frumos părintele N. Bucur din Boarta: „Despre foloasele venirii Mântuitorului în lume”.

La ora 5 a urmat ședința intimă, cu staturi pastorale din partea P. C. protopop I. Crăciun.

Preoțimea s'a despărțit cu multă dragoste, mergând fiecare la vatra lui cu noi forțe să muncească ogorul încredințat.

Un asistent.

Manifestație românească la Malnaș-Băi, jud. Treiscaune. — În seara zilei de 29 August, o colonie școlară a orfelinatului „Dr. Zigura”, din Municipiul București, a dat o reușită șezătoare străjerească, sub conducerea harnicului director Alexandru Costache, în stațiunea climaterică Malnaș-Băi.

Nu sânt rare cazurile, când arhipăstorii îndrăznesc să ia în fața autorităților civile, apărarea bisericii și a credincioșilor.

Preoții în vârstă poartă păr lung și antereu, ca și înaintea revoluției. Preoții mai tineri se îmbracă în haine preoțești, numai când vin la biserică, iar la slujbă vin îmbrăcați în civil. Mulți din ei reușesc să se angajeze ca funcționari la diferite cooperative, depozite sau chiar se angajează ca simpli muncitori, fiind plătiți cu ziua.

La Paști și alte sărbători mari, credincioșii aduc foarte multe flori cu care împodobesc bisericele.

Mișcarea, cunoscută sub denumirea de „Biserica vie” e pe cale să dispară, dar a pricinuit mult rău Bisericii.

În ultimul timp s'au înmulțit cazurile când părinții își aduc copii în vârstă de 10-15 ani spre a-i boteza după ritul ortodox. Acești părinți, amăgiți la începutul revoluției de propaganda ateistă, și-au înscris la început copiii ca ateii; ulterior însă au venit la biserică și împreună cu ei și-au adus și copiii lor spre a-i încreștina, botezându-i.

În zilele de sărbători uneori se botează în felul acesta până la 50 de oameni.

Credincioșii țin foarte sever posturile; se slujesc Te-Deum-uri și parastase.

Cu închiderea bisericilor, în diferite localități, țărani au început să vină în orașe și să viziteze aci slujbele religioase pentru a se împărtăși sau a sluji câte un Te-Deum sau parastas...

Se afla de față întreaga elită românească a stațiunii.

La sfârșitul șezătoarei, dl Director Alexandru Costache, bun român și bun creștin, face un călduros apel celor de față, ca să dea fiecare ceea ce poate în scopul de a înființa un fond, pentru clădirea Bisericii ortodoxe române din această stațiune climaterică.

Păr. Virgil Danu, în cuvinte însuflețite, arată rolul avut Biserica în trecutul neamului românesc, rol care aici, în secuime, a ajuns până la sacrificiu.

S'a strâns un prim fond de 4000 Lei, în plus 2 icoane mari pentru Biserica cea nouă, în valoare de 14.000 Lei, urmând ca celelalte ajutoare să se strângă dela București prin șezători și serbări școlare.

Terenul pe care se va zidi Biserica, este cumpărat de primăria com. Malnaș-Băi pentru suma de 12.000 Lei. Pr. V. D.

Idee bună, vrednică de imitat: Cursuri misionare în Iugoslavia. — În scop de a studia metodele de luptă împotriva marxismului și ateismului din Iugoslavia, s'au deschis de curând, cu binecuvântarea autorităților superioare bisericesti și sub președinția mitropolitului Anastasie, cursurile misionare pentru combaterea ateismului și marxismului. Cursurile durează șase luni, având se pregătească necesarele cadre. Conferențieri sânt invitați distinși profesori în teologie, istorie și sociologie.

Din programa cursurilor reținem următoarele:

1. *Partea teoretică de teologie* — religia în viața omului: critica ateismului, materialismului, panteismului, și deismului; religia și știința; existența lui Dumnezeu; dovada existenței dumnezeiești: ontologică, cosmologică, teologică și morală; criterii pentru determinarea adevăratei religii.

2. *Testamentul vechi.* — O privire științifică asupra bibliei; cercetarea ipotezelor de autoconcepere, fenomenelor naturale datele geologice și paleontologice; gradul antichității neamului omenesc; studiul religios în legătură cu scriptele vechiului testament despre: talmudism, cabalism, alexandrisim, terapeutica, saduceii, iudeii, mahometarii etc.

3. *Studiul amănunțit asupra testamentului nou.*

Vremuri nouă

„Iată Domnul Dumnezeu vine cu putere și brațul lui supune tot. Iată că prețul biruinței lui este cu el și rodul izbânzii merge înaintea lui. El va paște turma sa ca un păstor și cu brațul său o va aduna. Pe miei îi va purta la sânul său și de cele ce alăptează se va grijii”.

(Isaia 40, 10, 11.)

Rareori, ca astăzi, se vorbește așa de mult de *vremuri nouă*.

Și curios: Oamenii cred, că schimbarea situațiilor și relațiilor externe aduc o vreme nouă. Aceasta este o greșală fundamentală, care e aproape de nestărpit.

Un popor se prăbușește de pe culmea bogăției în adâncul sărăciei, se dă o nouă constituție și o nouă ordine de apărare; politica internă și raporturile cu celelalte popoare sufăr transformare. Toate acestea nu sânt, de sigur, de mică importanță, totuși sânt a se asemăna cu omul, care ocupă o casă nouă sau îmbracă o haină nouă. Dacă rămâne inima cea veche, rămân, în fond, omul și viața sa, așa cum au fost înainte.

Numai când Dumnezeu vine la oameni și ei îl primesc, atunci vin vremuri nouă pentru ei!

Dumnezeu este Celce va veni deapărarea. Atotputernic, plin de mărire și bogat în har, El nu-și încetează niciodată intrarea solemnă pe pământ prin Isus Hristos.

Era dimineața unei zile noi, când ingerii cântau: „Astăzi vouă s'a născut un

4. Studiul istoriei generale: imperiul roman și nașterea creștinismului; victoria creștinismului în timpul lui Constantin cel mare și înființarea bisericii; ideea „cetății dumnezeiești”; năvălirea barbarilor și creștinizarea lor; biserica occidentală din Evul Mediu; statul și biserica în Bizanțiu; creștinătatea și cultura în Bizanțiu și a. m. d.

5. Istoria creștinismului din Rusia pravoslavnică de odinioară.

6. Studiul istoric asupra religiei și ateismul contemporan; materialismul, desvoltarea și falimentul lui din punct de vedere filosofic; nașterea și falimentul socialismului; teoria și practica comunismului; „democratismul” sovietic; societatea și clasele sociale și a. m. d.

Partea finală se ocupă cu studiul practic și desmînțirea aberațiilor principale, pe care se sprijină bezbojnicia și materialistii iudeo-comuniști în contra religiei, creștinismului, bisericii, culturai, naționalismului și datinelor unui stat creștin.

Sărbătoarea ortodoxiei în Odorhei

Cu voința Celui Atotputernic, cu arhierasca binecuvântare și îngrijire a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, ajutorat de creștineasca lucrare a localnicilor, — cu aprobarea înaltei stăpâniri a M. Sale Regelui Carol II al românilor, — s'a reînființat pe ziua de 1 Iulie 1937 protopiatul ortodox român al Odorheiului.

Întâia conferință preoțească a reînviatului protopiat al Odorheiului se ține Duminecă, în 12 Septembrie 1937, ca un istoric document al vredniciei ortodoxe române în acel oraș.

La sărbătoarea act se cuvine să participe cât mai mulți buni credincioși din apropiere și depărtări.

După sfânta Liturghie, în capela dela prefectură, urmează o ședință festivă în sala liceului „Șt. O. Iosif”, când se va face și constituirea FOR-ului, secția Odorhei.

Ministerul educației naționale anunță școlilor și părinților elevilor, că nu există îndatorire de a cumpăra manuale școlare, echipamente sau rechizite, din anumite locuri. Astfel de cumpărături se pot face în mod liber. În caz de recomandări sau de presiuni de a cumpăra din anumite locuri, ministru va lua măsuri contra lor.

Deseori colț cum un rugător plânge undeva în colțul bisericii, fiind cuprins de un tainic misticism.

Pentru ca să întri în biserică, e nevoie să vii cu cel puțin două ore înainte de începerea slujbei. Și vin oamenii, ocupă locurile lor și așteaptă cu smerenie începerea slujbei.

Toate obiectele bisericesti, ca diferite odoare, odăjdii, clopote etc. sânt de mult sechestrare și vândute. În întreaga Rusie nu mai vezi în biserici icoane și diferite alte obiecte, acoperite cu aur și pietre prețioase. Odăjdiiile, nu numai ale preoților, dar și ale arhierilor și mitropoliților, sânt de multeori făcute din pânză simplă, iar diferite vase necesare la săvârșirea slujbei, se întrebuintează din sticlă.

Se poate spune în general, că viața bisericască din Rusia de azi seamănă mult cu cea din primele secole ale creștinismului. Despre cerul ortodox se spune azi în Rusia, că el „slujește în plinătatea credinții și că, credința lui e de aur”.

Arhierii locuiesc ca regulă în case particulare, unde ocupă de obicei o singură cameră. Arhipăstorii în cea mai mare parte sânt asceți și martiri, fără îndeplinirea misiunii lor. În schimb însă nici odată în Rusia, clerul ortodox, și în special arhipăstorii nu s'au bucurat de atâta respect și dragoste din partea poporului credincios, ca azi.

Arhipăstorii săvârșesc aproape zilnic slujbe religioase și credincioșii singuri trimis după ei birjari sau automobile, unde acest lucru e cu puțință.

Mântuitor...” (Luca, 2, 11). Când Mântuitorul a venit în fața oamenilor cu chemarea: „Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni pe voi” (Mat. 11, 28). Era solia unei lumi nouă. Dintr'o mlaștină de fărâdelegi a imperiului roman au pornit oameni la drum și s'au străduit după curățenia lui Isus; în lumea lipsei de iubire se aprinse focul unei iubiri sfinte: din credință mare s'au adus jertfe mari, cete de martiri au urcat calvarul Golgotei ca și Isus Răstignitul. Venia un timp nou, pentru că inimile au devenit noi!

E iarăși vremea lui Dumnezeu! Nu auziți pasul celui Atotputernic, înaintea căruia toate planurile omului sânt nimic? Nu vedeți brațul său întins și cumpăna dreptății în mâna sa? „Prețul biruinței este cu el și rodul izbânzii înaintea lui” (Isaia 40, 10).

Vrei să ceri prețul biruinței după merit, răsplătirea după caracterul și faptele tale?

Eu vreau să mă umilesc în fața judecătorului etern; vreau să-l primesc la mine și să mă aflu sub sentința sa și să împlor îndurarea sa.

Atunci se schimbă fața sa; judecătorul devine păstorul și mântuitorul. El adună și poartă slăbiciunile; el conduce pe calea cea bună pe aceia, cari au apucat drumul pierzării.

Vedeți, așa se naște vreme nouă în viața unui om, ca și în viața unui popor, dacă intră Dumnezeu ca stăpân puternic și păstor milostiv, dacă omul se deșteaptă din somnul indiferenței și demoralizării generale, când el învață să se roage pentru

Episcopia ortodoxă a Maramureșului și adversarii săi

Intr'un articol mai lung al revistei bisericești *Viitorul*, dela 1 Septembrie 1937, dl profesor I. Gh. Savin semnează următoarele rânduri, cu rost și lămurit spuse:

Reînălțarea, aici, — în Maramureș — a vechiului turn de chemare și pază a credinței străbune e marea faptă ce se desprinde din reînființarea, în aceste părți de graniță, a vechii episcopii din Perii Maramureșului.

Trebuiau însă, preîntâmpinați sau ocolii adversarii ei. Și adversarii erau, în primul rând: uniții. Ei se credeau singurii și sigurii stăpâni în Maramureș. Loc pentru a doua episcopie, cea ortodoxă, nu era. Prezența ei constituia pentru dânșii o provocare. Mai mult încă, după cum au și spus-o prin «Unirea», organul de permanentă ură și insultă la adresa bisericii băștinașe a românismului, o crimă națională. De nu s'ar fi lucrat repede și de n'ar fi fost aproape luați prin surprindere, trezindu-se în fața faptului împlinit, poate că ar fi făcut uz de toate armele «diplomatice» ale catolicismului spre a o împiedeca. Așa, au trebuit să se răsămneze, făcând doar constatarea, justă de altminteri că: înființarea noii episcopii ortodoxe înseamnă desființarea celei unite.

Ceeace, între noi fie zis, nu va constitui, nici într'un caz, «o crimă națională». Ba, din contră!

Așa cum e constituită noua episcopie e gata să-și înceapă lucrul. Ea nu e o episcopie făcută pentru nevoi administrative sau pentru ambiții locale sau personale. E o episcopie misionară. Ea trebuie să salveze acolo, neamul care ne piere, ros de cele două primejdii: dispariția ca rassă, și înstrăinarea ca credință.

INFORMAȚIUNI

Distincție. P. C. Sa Păr. Lt.-col. Ion Dăncilă, vrednicul confesor al garnizoanei Sibiu, a fost distins de I. P. S. Sa Patriarhul Miron cu crucea de iconom stravrofor. Il felicităm călduros pentru această bine meritată distincție.

Comisiunea de organizare a episcopiei Maramureșului s'a alcătuit din următoarele persoane: Președinte Dr. S. Stanca, consilier eparhial dela Cluj; membri Pr. Cornel Mager, dela Oradea; protopopul Mihai Muntean, dela Sighet; protopopul Alexe Lateș, dela Baia-Mare; Dr. I. Vasca, reprezentantul mitropoliei; D. Antal, reprezentant al ministerului cultelor; D. Ion Urdea și Dr. Oprea din Sighet. Comisiunea aceasta și-a și început lucrările.

Anul școlar la Academia teologică „Andreiană” s'a deschis Duminecă în 5 Septembrie a. c. Festivitatea s'a ținut în Aula Academiei la ora 11, după sfânta Liturghie. În cadrul ei a vorbit Păr. rector Dr. D. Stăniloae, și Dr. G. Proca în numele I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae. Corul studenților sub conducerea noului profesor de cântări, Petre Gherman, a executat mai multe bucăți religioase. A participat un public ales.

Conferințe. Părintele Simeon Radu, profesor la școala normală din I. G. Duca, invitat de Onor. subinspectoratul P. premilitare Odorhei, în 1 și 4 Sept. a. c. a ținut în localitate, două conferințe de cultură generală și educație socială, în fața tineretului universitar din București, con-

pacea cea adevărată, când se lasă purtat de torentul harului divin, când în el tonează și domnește, peste toate celelalte scopuri lumești, un scop înalt: îmbrăcarea cu Hristos, prin Hristos!

Da, vremurile nouă pornesc dela Dumnezeu și duc peste Hristos la om, și dela acesta earși la Dumnezeu!

C. I. Sârbu

centrat în număr de peste 80 persoane, în tabăra de muncă școlară, tratând subiectele: 1. Formarea voinței. Perseverența; — 2. Purtarea față de oameni. Respectul datorat semenului nostru. Spiritul de dreptate. Respectul cuvântului dat și-a obligațiilor contractate. — În toate a accentuat lăturea practică și s'au dat pilde, ca stimulente în viață. Pe lângă tineret, a luat parte și public din loc, în frunte cu subinspect. P. P. dl Maior Ardeleanu. — Cor.

După activitate de 30 de ani. Membrii corului bisericesc bărbătesc al Reuniunii meseriașilor români din Sibiu sărbătoresc Duminecă, în 12 c., 30 de ani de activitate, — executând cântările liturgice în sf. catedrală a mitropoliei și ținând parastas pentru membrii decedați și președinții Reuniunii. La ora 12 masa comună a coriștilor. — Publicul sibian este invitat să participe la creștineștile serbări de Duminecă, felicitând pe neobosiții și harnicii membri ai corului și pe conducătorii lor însuflețiți pentru tot ce contribuie în folosul sfintei noastre biserici și al credincioșilor ei.

Ziarul „Porunca Vremii” aduce știri că în comuna „Capul Piscului”, jud. Muscel, două fete se aflau la adunatul fănuului; după amează a început o ploaie mare cu trăsnete nesfârșite. Fetele făceau semnul sfintei cruci, la fiecare trăsnet. Un muncitor, care lucra și el la fân, probabil adventist, rădea de fete că-și făceau sf. cruce, spunând că par'că se apăra de muște. Când a terminat cuvântul acesta, cel ce rădea a fost trăsnet și a murit.

O mare primejdie. După statisticele Direcției monopolului dela ministrul de finanțe, în România se consumă anual 400.000.000 litri de băutura spirtoasă. Sototii valoarea! Apoi gândiți-vă la toată paguba materială. Și dacă puteți, calculați și incalculabila pagubă morală. Puneți în cumpănă toate relele ce decurg din această consumație de alcool și comparați-le cu toate binefacerile ce s'ar revărșa peste țara noastră, când aceste miliarde date pe gât, ar fi folosite cum trebuie. Când acest rău imens va fi înlocuit printr'un bine tot atât de mare, abia atunci se poate vorbi despre un creștinism activ în țara noastră.

Act de mulțămire. Subsemnatul paroh în Cernatu-Brașov, în numele enoriașilor mei, aduc cele mai călduroase mulțămiri onoratei familiei Bucur Bunescu din București, strada Bărăției Nr. 2, care a dăruit pe seama bisericii noastre suma de zece mii lei în numerar, pentru terminarea înveltoarei cu tablă dela turnul bisericii nouă. Arătăm acest generos act de donație spre a fi exemplu de urmat pentru credincioșii de pretutindeni ai bisericii. — Pr. Silvestru Garcea.

Act de mulțămire. Cu ocazia sfințirii iconostasului bisericii din Motiș, protopopiatul Mediaș, de cătră preotul localnic Victor Laurențiu, la ale cărui străduințe în decurs de 5 luni de zile s'a ajuns la facerea iconostasului, s'au mai primit donații din partea următorilor: preot Victor Laurențiu, 1200 lei; Romul Aron, notar Vorumloc, 500 lei; Dumitru Ghiriță, dir. școlar Vorumloc și Ioachim Călța, director școlar Copșa-mică, 1 prapor pentru sărbători mari; Vasile Preda, dir. școlar Motiș, 2 sfeșnice; Vasile Urdă, Vorumloc, 1 căldărușă peotru botez. — Slujba, sf. liturghii și-a sfințirii iconostasului a decurs într'o caldă atmosferă sufletească. Credincioșii din Motiș mulțumesc donatorilor și roagă pe bunul Dumnezeu să-i înscrie în Cartea Sa. — Pr. Victor Laurențiu.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 12 Septembrie 1937, va predica părintele protopop Em. Cioran.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit Nicolae. Abonamentul pe un an: 260 lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Redactor: profesorul Grigorie T. Marcu — Numărul pe Septembrie 1937 cuprinde: Prot. Emilian

Cioran: O instituire de preot acum o sută de ani. Preot I. Constantinescu: Artă și morală. Dr. Liviu Stan: Reichul și Vaticanul. Preot Mihail Neagu: Predică la Înălțarea Sf. Cruci. Preot Ioan N. Beju și Gr. T. Marcu: Atitudini: Ortodoxie și românism. Reînființarea episcopiei Maramureșului și violențele uniate. Grigorie T. Marcu și Preot Il. V. Felea: Mișcarea literară: Istoria unirii Românilor. Anuarul XIII al Academiei teologice „Andreiane”. Roduri din câmpul evangheliei. Biserica dominantă și egala îndreptărire a cultelor. Politica scaunului papal. Hristos în școală, vol. I, ediția II. Amintiri din viața preoțească. Gr. T. Marcu: Cronică: Noul episcop al armatei. Episcopia ortodoxă a Maramureșului. Universitatea populară „N. Iorga” dela Vălenii de Munte a implinit trei decenii. Congresul bisericesc dela Oxford. Concordatul iugoslav. † Patriarhul Varnava al Iugoslaviei. Gr. T. Marcu: Note și informații.

„Viața Ilustrată”. Primum la redacție Nrul dublu 8—9, pe August—Septembrie 1937, al revistei dela Cluj, de sub direcția P. S. episcop Nicolae al Clujului. (N'am primit numerele 1—7 din 1937 ale revistei Viața Ilustrată). Numărul de acum conține material bogat și îngrijit ales, cu lucrări semnate de vechi colaboratori: Dinu Pajură, Nicoară, Dr. Preda, Gr. T. Marcu, Il. V. Felea ș. a. Unica revistă de familie la noi, Viața Ilustrată, cu un trecut de patru ani, o recomandăm călduros atât pentru cuprinsul ei, cât și pentru înfățișarea elegantă ce se dă fiecărui număr.

Revista apare lunar. Abonamentul 100 lei pe o jumătate de an. Redacția: Cluj, Episcopia ortodoxă română; administrația: Cluj, Librăria Episcopală, Piața Cuza Vodă 6.

Dr. ITTU

medic univ.

s'a reîntors din străinătate. Consultă zilnic în Sibiu, strada Regina Maria Nr. 36. Raze X-Röntgen, Ultraviolete, Diatermie, Electrizări, Hidroterapie. Tel. 280. (19) 2 3

Oficiul parohial ortodox-român Ghijasa de jos

Nr. 60—1937 (52) 3—3

Anunț de licitație

Consiliul parohial ortodox român din Ghijasa de jos, protopopiatul Agnita, dă în întreprindere prin licitație publică cu oferte închise edificarea casei parohiale pe ziua de 14 Septembrie 1937, ora 2 d. m. conform planului și devizului aprobat de Prea Ven. ousiliu Arhiepiscopesc Nr. 7464 din 27 Iulie 1937.

Planul, devizul și condițiile se pot vedea în orice zi la oficiul parohial.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea aceluia în care are mai multă încredere.

Ghijasa de jos, la 21 August 1937.

Oficiul parohial:
Vasile Cheșcu
adm. paroh.

Nr. 805—1937 (53) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante, Șirnea, de clasa II-a, protopopiatul Bran, publicăm concurs — în înțelegere cu consiliul parohial — cu termen de 15 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele parohiale sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare aprobate de Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4544—1929.

Cererea de concurs, provăzută cu toate documentele necesare și cu autorizația de a concura dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termen oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sărbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra, și a face cunoștință cu poporul dreptcredincios.

Vasile Stoicanea
protopop

„La sfânta Patriarhie”

Atelier special de argintărie și toate obiectele bisericești

Dumitru D. Popescu & Fiu

Furnizorul Sf. Patriarhii, Mitropolii, Episcopii, și biserici din țară. Medaliat cu medalia de aur 1928-29-30-31. Aleea Patriarhii Nr. 1 (Bibescu Vodă, 16) București. Tramvaele 3, 15, 20 (18) 3—10

Nr. 302—1937

(56) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Bobâlna, din protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen dă 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu trei încăperi în stare bună și toate dependențele economice (șura în curs de edificare).

3. 3 jugăre pământ arător, provenit din reforma agrară, 5 jugăre pădure, dreptul de pășunat pentru ori câte vite va avea preotul și folosința cimitirului.

4. Stola obișnuită în protopopiat.

Reflectanții la acest post, după ce vor înainta actele de concurs însoțite de autorizația Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc de-a putea concura, se vor prezenta cu aprobarea oficiului protopopesc într'una din Dumineci sau sărbători în parohie, unde se vor face cunoșcuți credincioșilor.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu oficiul parohial ortodox român al parohiei Bobâlna. Geoagiul, la 1 Iulie 1937.

Pr. Inocențiu Tiruța
adm. protopresbiteral.

Nr. 241—1937

(54) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a (treia), Agârbici, din protopopiatul Mediașului, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială 20 jug. 1050 st. pătrați arător și 2 jug. 412 st. p. fânaș.
3. Casă parohială cu toate supraedificatele în stare bună.

4. Stola obișnuită în tract.

5. 5 stânjini lemne de foc din pădurea comunală. Tăiatul și adusul lemnelor privește pe preot.

Candidații îndreptățiți își vor trimite subsemnatului cererea de concurs, provăzută cu toate documentele necesare, anexând și autorizația de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, și cu avizul oficiului protopopesc se vor prezenta în parohie și în biserică la serviciul liturgic.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial:

Mediaș, 3 August 1937.

Ioan Crăciun
protopop

Nr. 177—1937

(55) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Lăpugiu inferior cu filia Ohaba, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială, dela materă 18 jugăre cad., ear la filie 2-5 jug.
3. Locuință în casa parohială, încă nu deplin terminată.

4. Birul preoțesc obișnuit, în bucate.
5. Stola, stabilită în toate parohiile tractului.

Petițiile de concurs, cu documentele necesare și incuviințarea de candidare dela Consiliul arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc în Dobra, ear prezentarea în parohie se face cu avizul protopopului.

Dobra, la 9 April 1937.

Ioșif Morariu
protopop